

**PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z JĘZYKA NIEMIECKIEGO
W ZESPOLE SZKÓŁ IM. STANISŁAWA WYSPIAŃSKIEGO W MORDARCE
(dla klas I- III Gimnazjum)**

Kształcone na przedmiocie umiejętności:

1. Mówienie.
2. Słuchanie ze zrozumieniem.
3. Czytanie ze zrozumieniem.
4. Pisanie.
5. Znajomość słownictwa.
6. Praktyczna znajomość i wykorzystanie gramatyki.
7. Wymowa i intonacja właściwa dla danego języka obcego.

Celem lekcji języka obcego jest przygotowanie ucznia do komunikacji w różnych sytuacjach życia codziennego typowych dla kontaktów z rodzimymi użytkownikami tego języka, mieszkańcami krajów niemieckojęzycznych. Uczeń jako odbiorca powinien rozumieć język mówiony i pisany, jako nadawca powinien mówić i pisać wypowiedzi odpowiednie do stanu posiadanej przez niego wiedzy.

WYMAGANIA NA POSZCZEGÓLNE OCENY

Ocena dopuszczająca:

- Znajomość teoretyczna reguł gramatycznych z podaniem trzech przykładów podanych na zajęciach.
- Znajomość podstawowego słownictwa z materiału przerobionego na lekcjach.
- Czasami niepoprawnie używa słownictwa koniecznego w codziennej komunikacji. Potrafi budować niespójne zdania.
- Tłumaczenie całkowite lub częściowe z pomocą nauczyciela prostych wyrażen i zdań z języka polskiego na niemiecki i odwrotnie.
- Na miarę możliwości ucznia regularny i aktywny udział w lekcjach
- Regularne odrabianie zadań domowych.

Ocena dostateczna:

* Wymagania takie jak na ocenę dopuszczającą i ponadto:

- Umiejętność samodzielnego tworzenia prostych konstrukcji gramatycznych do poznanej reguły w oparciu o poznane przykłady.
- Umiejętność odtwarzania z pamięci prostych przykładów w mowie.
- Umiejętność samodzielnego tłumaczenia prostych zdań na język niemiecki i odwrotnie.
- Umiejętność samodzielnego tworzenia krótkich, logicznie spójnych wypowiedzi na określony temat z zauważalnymi błędami zarówno w mowie jak i w piśmie.
- Potrafi zrozumieć selektywnie potrzebne informacje w rozmowach i tekstach czytanych.

Ocena dobra:

* Wymagania takie jak w przypadku ocen poprzednich i ponadto:

- Umiejętność samodzielnego tworzenia konstrukcji zaawansowanej przynajmniej w takim stopniu jak na zajęciach.
- Samodzielne tworzenie prostych konstrukcji w mowie.
- Samodzielne tłumaczenie zdań na język niemiecki i odwrotnie.
- Umiejętność samodzielnego tworzenia logicznie spójnych, bogatych i różnorodnych gramatycznie i leksykalnie wypowiedzi na określony temat popełniając niekiedy zauważalne błędy.
- Potrafi zrozumieć większość kluczowych informacji w różnorodnych tekstach i rozmowach.

Ocena bardzo dobra

* Wymagania takie jak w przypadku ocen poprzednich i ponadto:

- Umiejętność samodzielnego tworzenia zaawansowanych i skomplikowanych konstrukcji w mowie i piśmie.
- Swoboda wypowiedzi pisemnych i ustnych. Stosuje szeroki zakres słownictwa odpowiedni do zadania.
- Potrafi mówić spójnie i bez wahania popełniając niewiele błędów.
- W pełni potrafi zrozumieć kluczowe informacje w różnorodnych tekstach i rozmowach.

Ocena celująca

* Wymagania takie jak w przypadku ocen poprzednich i ponadto:

- Przynajmniej dobra znajomość materiału gramatycznego i leksykalnego wykraczającego poza program nauczania realizowanego na zajęciach .
- Szczególne zainteresowanie ucznia przejawiające się w samodzielnej pracy z językiem i osiągniętych sukcesach, np. w konkursach na szczeblu powiatowym, wojewódzkim lub

ogólnopolskim.

Ocena niedostateczna:

Uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną, gdy:

- Nie jest w stanie przy pomocy nauczyciela wykonać zadań o elementarnym stopniu trudności.
- Nie wykazuje zainteresowania nauką.
- Nie wykonuje prac domowych.
- Zwykle jest nieprzygotowany do lekcji.
- Nie potrafi lub nie chce skorzystać ze wskazówek nauczyciela i pomocy przez niego wskazanych.
- Odmawia współpracy.

W trakcie roku szkolnego umiejętności i wiadomości ucznia są sprawdzane w formie:

- ☐ ustnych sprawdzianów (reakcje językowe i dialogi)
- ☐ testów gramatyczno- leksykalnych
- ☐ testów czytania ze zrozumieniem
- ☐ pisemnych kartkówek ze znajomości słownictwa
- ☐ ustnego sprawdzenia znajomości słownictwa
- ☐ testów słuchania ze zrozumieniem
- ☐ pisemnych zadań domowych i lekcyjnych
- ☐ testów kompetencji
- ☐ ustnych odpowiedzi (w tym: opanowanie tekstów wierszy i piosenek)

Oceniane są także prace grupowe i partnerskie- projekty sprawdzające znajomość treści realioznawczych i kulturoznawczych dotyczących krajów niemieckojęzycznych i sytuacji dnia codziennego.

WYMAGANIA OGÓLNE

I. Znajomość środków językowych.

Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych), umożliwiającym realizację pozostałych

wymagań ogólnych w zakresie tematów wskazanych w wymaganiach szczegółowych.

II. Rozumienie wypowiedzi.

Uczeń rozumie proste, krótkie wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka, a także proste wypowiedzi pisemne, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

III. Tworzenie wypowiedzi.

Uczeń samodzielnie formułuje krótkie, proste i zrozumiałe wypowiedzi ustne i pisemne, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

IV. Reagowanie na wypowiedzi.

Uczeń uczestniczy w rozmowie i w typowych sytuacjach reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub w formie prostego tekstu, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

V. Przetwarzanie wypowiedzi.

Uczeń zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

1. Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych oraz fonetycznych), umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie następujących tematów:

- 1) człowiek (np. dane personalne, wygląd zewnętrzny, cechy charakteru, uczucia i emocje, zainteresowania);
- 2) dom (np. miejsce zamieszkania, opis domu, pomieszczeń domu i ich wyposażenia);
- 3) szkoła (np. przedmioty nauczania, życie szkoły);
- 4) praca (np. popularne zawody i związane z nimi czynności, miejsce pracy);
- 5) życie rodzinne i towarzyskie (np. okresy życia, członkowie rodziny, koledzy, przyjaciele, czynności życia codziennego, formy spędzania czasu wolnego, święta i uroczystości, styl życia, konflikty i problemy);

- 6) żywienie (np. artykuły spożywcze, posiłki i ich przygotowywanie, lokale gastronomiczne);
- 7) zakupy i usługi (np. rodzaje sklepów, towary, sprzedawanie i kupowanie, korzystanie z usług, reklama);
- 8) podróżowanie i turystyka (np. środki transportu, orientacja w terenie, hotel, informacja turystyczna, wycieczki, zwiedzanie);
- 9) kultura (np. dziedziny kultury, twórcy i ich dzieła, uczestnictwo w kulturze, media);
- 10) sport (np. dyscypliny sportu, sprzęt sportowy, imprezy sportowe, sport wy czy nowy);
- 11) zdrowie (np. higieniczny tryb życia, samopoczucie, choroby, ich objawy i leczenie, uzależnienia);
- 12) nauka i technika (np. odkrycia naukowe, wynalazki, obsługa i korzystanie z podstawowych urządzeń technicznych, technologie informacyjno-komunikacyjne);
- 13) świat przyrody (np. pogoda, rośliny i zwierzęta, krajobraz, zagrożenie i ochrona środowiska naturalnego, klęski żywiołowe);
- 14) życie społeczne (np. konflikty i problemy społeczne, przestępczość);
- 15) elementy wiedzy o krajach obszaru nauczanego języka oraz o kraju ojczystym, z uwzględnieniem kontekstu między kulturowego oraz tematyki integracji europejskiej.

BIEŻĄCE OCENIANIE

OCENIANIE PRAC PISEMNYCH

ocena	TESTY	KARTKÓWKI
<i>Celujący</i>	100%	-
+ <i>bardzo dobry</i>	97%-99%	-
<i>bardzo dobry</i>	94% - 96%	90% - 100%
- <i>bardzo dobry</i>	90%-93%	-
+ <i>dobry</i>	86% - 89%	86% - 89%
<i>dobry</i>	81% - 85%	76% - 85%
- <i>dobry</i>	76%-80%	-
+ <i>dostateczny</i>	70% - 75%	70% - 75%
<i>dostateczny</i>	60% - 69%	50% - 69%
- <i>dostateczny</i>	50% - 59%	-
<i>dopuszczający</i>	30% - 49%	30% - 49%
<i>niedostateczny</i>	poniżej 30%	poniżej 30%

*Nie można otrzymać oceny celującej za kartkówki.

Dla stopni 3,4,5 dopuszcza się stosowanie znaków plus lub minus. Ocena wyrażona cyfrą wspomagana jest komentarzem słownym lub pisemnym nauczyciela .

Procedura tworzenia oceny śródrocznej i rocznej.

Oceny śródroczne i roczne uwzględniają oceny cząstkowe wystawione uczniom za wiedzę i umiejętności z form aktywności obowiązujących w danym półroczu.

Ocena śródroczna lub roczna nie jest średnią arytmetyczną ocen cząstkowych.

O ocenie śródrocznej i rocznej decyduje hierarchia ważności ocen. Największą wagę mają stopnie z prac pisemnych - testów, kartkówek oraz odpowiedzi ustnych. Nauczyciel uwzględnia także systematyczność pracy oraz zdolności ucznia. Ocena na pierwsze półrocze jest brana pod uwagę przy wystawianiu oceny rocznej.

Warunki poprawy przewidywanej oceny

Uczeń ma możliwość poprawy przewidywanej oceny, jeśli średnia z prac pisemnych i odpowiedzi ustnych nie jest niższa o więcej niż 0,5 od oceny, którą uczeń chce osiągnąć (np. jeśli uczeń chce osiągnąć ocenę dobrą to średnia ocen z prac pisemnych i odpowiedzi ustnych musi wynosić przynajmniej 3,5) Uczeń nie ma możliwości poprawy przewidywanej oceny, jeśli nie wykazywał chęci poprawy ocen cząstkowych w danym półroczu.

Sposoby podziału uczniów na grupy zaawansowania językowego.

Zajęcia z języka niemieckiego odbywają się w grupach językowych o zbliżonym poziomie zaawansowania językowego uczniów. W klasach drugich i trzecich przeprowadzane są testy diagnozujące na początku roku szkolnego, które sprawdzają wiedzę leksykalno-gramatyczną. W klasie pierwszej gimnazjum nie ma możliwości przeprowadzenia takiego testu na początku roku szkolnego, gdyż uczniowie nie mieli wcześniej kontaktu z tym językiem. W związku z tym pierwszoklasiści są podzieleni według wyników testu diagnozującego z j. angielskiego. Test poziomujący z j. niemieckiego przeprowadza się u nich na końcu pierwszego lub początku drugiego semestru. Uczniowie, którzy napiszą test na poziomie minimum 70% kwalifikowani są do grupy o wyższym poziomie zaawansowania. Pozostali kwalifikowani są do grupy o niższym poziomie zaawansowania. Przy podziale na grupy brane są również pod uwagę oceny roczne z poprzedniego etapu edukacyjnego oraz indywidualne zdolności językowe uczniów. Dopuszcza się możliwość obniżenia progu

kwalifikacyjnego do grupy o wyższym poziomie zaawansowania. W sytuacjach problemowych przeprowadza się dodatkowe ustne sprawdzenie wiedzy i umiejętności ucznia.

W trakcie etapu uczeń ma możliwość zmiany grupy w zależności od uzyskiwanych ocen z wiadomości i umiejętności. Pod koniec I półrocza i roku szkolnego uczniowie piszą test diagnozujący, który również może wpłynąć na zmianę grupy. Dopuszcza się zmianę grupy po pierwszym półroczu lub na koniec roku szkolnego.

Uczeń może przejść do grupy o wyższym poziomie zaawansowania jeśli:

- otrzymuje z bieżącego oceniania oceny dobre i bardzo dobre
- otrzymał na I półrocze lub koniec roku szkolnego ocenę co najmniej dobrą
- uzyskał dobry (minimum 70%) wynik na teście diagnozującym
- pracuje systematycznie na miarę swoich możliwości

Uczeń może przejść do grupy o niższym poziomie zaawansowania jeśli:

- otrzymuje z bieżącego oceniania oceny dopuszczające i niedostateczne
- otrzymał na I półrocze lub koniec roku szkolnego ocenę dopuszczającą
- osiągnął słaby (poniżej 50%) wynik z testu diagnozującego
- nie pracuje na miarę swoich możliwości

W każdym przypadku przy zmianie grupy brana jest pod uwagę opinia rodzica, ale ostateczną decyzję podejmuje nauczyciel prowadzący zajęcia.

Kryteria wymagań w stosunku do uczniów z dysfunkcjami

Nauczyciel uwzględnia trudności uczniów wynikające z dysleksji rozwojowej i stosuje się do zaleceń zawartych w opinii, orzeczeniu poradni pedagogiczno-psychologicznej. Za punkt wyjścia przyjmuje się dostosowanie programu nauczania (w przypadku uczniów z orzeczeniem) oraz wymagań i kryteriów oceniania do możliwości ucznia. W związku z powyższym nauczyciel może m. in.

- wydłużyć czas pisania sprawdzianu,
- zastąpić niektóre sprawdziany pisemne indywidualnymi sprawdzianami ustnymi

- stosować zwiększony margines tolerancji w zakresie oceny prac pisemnych
- przygotować zadania o obniżonym stopniu trudności,
- dać więcej czasu na opanowanie nowego słownictwa i struktur gramatycznych
- oceniać wkład pracy i zaangażowanie ucznia bardziej niż efekty

POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Nauczyciel ma prawo sprawdzania wiadomości i umiejętności uczniów w formie pisemnej oraz ustnej na każdej lekcji.
2. Oceny są jawne dla uczniów i rodziców. Nauczyciel wpisuje oceny do dzienniczka (ewentualnie do zeszytu przedmiotowego). Rodzic ma obowiązek podpisania oceny.
3. Testy są obowiązkowe - w przypadku nieobecności uczeń pisze pracę na lekcji następnej, a w przypadku dłuższej nieobecności, w terminie uzgodnionym z nauczycielem, jednak nie dłuższym niż 2 tygodnie.
4. Testy sprawdzające zapowiadane są tydzień wcześniej i poprzedzane są lekcją powtórzeniową. Podawany jest zakres sprawdzanych umiejętności i wiedzy. Zgłoszenie nie przygotowania nie zwalnia ucznia od ich pisania.
5. Kartkówki obejmujące zagadnienia z 3 ostatnich lekcji nie muszą być zapowiadane.
6. W ciągu dwóch tygodni nauczyciel jest zobowiązany ocenić i udostępnić uczniom prace pisemne.
7. Sprawdzone i ocenione prace pisemne są przechowywane przez nauczyciela i pozostają do wglądu uczniów i rodziców.
8. Uczeń, który otrzymał z testu ocenę niedostateczną ma prawo ją poprawić w terminie 2 tygodni, po uprzednim zgłoszeniu do nauczyciela. Raz w semestrze uczeń może poprawić każdą inną ocenę.
9. Uczeń może poprawić każdą ocenę z odpowiedzi ustnej lub kartkówki w terminie 1 tygodnia od daty jej otrzymania. Formą poprawy jest odpowiedź ustna z tego samego zakresu materiału.
10. Uczeń, który nie poprawił oceny w ustalonym terminie, traci prawo do następnych poprawek.
11. Na ocenę śródroczną i roczną uczeń pracuje przez cały rok. Ocena śródroczna i roczna nie jest średnią arytmetyczną ocen cząstkowych. Największą wagę mają oceny z prac pisemnych (testy, kartkówki) oraz odpowiedzi ustnych.

12. Ocena śródroczna jest brana pod uwagę przy wystawianiu oceny rocznej.
13. Uczeń ma obowiązek odrabiania zadań domowych w ćwiczeniach, zeszytach lub na kartkach. Brak pracy domowej może być podstawą do wystawienia oceny niedostatecznej.
14. Uczeń na lekcji ma obowiązek posiadać podręcznik, zeszyt przedmiotowy oraz ćwiczenia.
15. Brak podręcznika, zeszytu przedmiotowego lub ćwiczeń może być podstawą do wpisania negatywnej uwagi do zeszytu wychowawcy, co w konsekwencji może spowodować obniżenie oceny z zachowania.
16. Uczeń, który był nieobecny na ostatniej lekcji, ma obowiązek przygotować się do zajęć we własnym zakresie - uzupełnić zapisy w zeszytach przedmiotowych, ćwiczeniach i pracach domowych. W przypadku dłuższej niż tydzień nieobecności termin uzupełnienia braków należy ustalić z nauczycielem.
17. Ocena aktywności ucznia na lekcji może być zarówno pozytywna jak i negatywna w przypadku, gdy nie wykonuje on ćwiczeń ustnych czy pisemnych, nie uważa, czy dekoncentruje uwagę innych.

Sposoby informowania rodziców o osiągnięciach uczniów:

Głównym źródłem informacji jest dziennik lekcyjny, gdzie są zanotowane oceny. Jeśli uczeń nie robi żadnych postępów, to jest to odnotowane w dzienniku danej klasy i w zeszytach ucznia, zaś w przypadkach szczególnych rodzic jest proszony do szkoły na rozmowę indywidualną (za pośrednictwem wychowawcy klasowego). Ma on także możliwość rozmowy z nauczycielem w czasie zebrań z rodzicami. Oceny ucznia są wpisywane do jego zeszytu przedmiotowego na ostatniej stronie, co daje możliwość rodzicom sprawdzania ocen swojego dziecka na bieżąco.

EGZAMIN Z JĘZYKA OBCEGO NOWOŻYTNEGO

Trzecia część egzaminu gimnazjalnego sprawdza, w jakim stopniu gimnazjalista spełnia wymagania z zakresu języka obcego nowożytnego określone w podstawie programowej kształcenia ogólnego dla III etapu edukacyjnego. Poszczególne zadania zestawu egzaminacyjnego mogą też – w myśl zasady kumulatywności przyjętej w podstawie – odnosić się do wymagań przypisanych do etapów wcześniejszych (I i II). Podstawa programowa dzieli wymagania na ogólne i szczegółowe. Wymagania ogólne nawiązują do działań językowych składających się na kompetencję komunikacyjną opisaną w Europejskim Systemie Opisu Kształcenia Językowego i określają nadrzędne

cele kształcenia językowego. Wymagania szczegółowe rozwijają i doprecyzowują cele ogólne, m.in. wyznaczają zakres kształconych umiejętności, tematykę zadań oraz możliwe rodzaje tekstów wykorzystywanych w procesie kształcenia językowego. Gimnazjalista przystępuje do trzeciej części egzaminu z jednego z sześciu języków: angielskiego, francuskiego, hiszpańskiego, niemieckiego, rosyjskiego i włoskiego. Od roku szkolnego 2013/2014 będzie można również wybrać język ukraiński. Gimnazjalista może wybrać tylko ten język, którego uczył się w gimnazjum jako przedmiotu obowiązkowego.

Część egzaminu gimnazjalnego z języka obcego nowożytnego ma dwa poziomy: podstawowy i rozszerzony. Zestaw zadań na poziomie podstawowym sprawdza spełnienie wymagań określonych w podstawie programowej dla poziomu III.0, obowiązującego osoby, które rozpoczęły naukę języka obcego w I klasie gimnazjum. Zestaw zadań na poziomie rozszerzonym sprawdza spełnienie wymagań dla poziomu III.1, obowiązującego osoby, które kontynuowały w gimnazjum naukę języka obcego rozpoczętą w szkole podstawowej.

Do trzeciej części egzaminu na poziomie podstawowym ma obowiązek przystąpić każdy gimnazjalista. Trzecia część egzaminu na poziomie rozszerzonym jest obowiązkowa tylko dla uczniów, którzy w gimnazjum kontynuowali naukę języka obcego rozpoczętą w szkole podstawowej. Mogą do niej przystąpić także pozostali gimnazjaliści, jeśli zechcą sprawdzić poziom swoich umiejętności językowych. Gimnazjaliści, przystępujący do trzeciej części egzaminu na obu poziomach, rozwiązują zadania z tego samego języka.

Zestaw zadań egzaminacyjnych z języka obcego nowożytnego na poziomie podstawowym i na poziomie rozszerzonym obejmuje następujące części:

Poziom podstawowy	Poziom rozszerzony
Rozumienie ze słuchu	Rozumienie tekstów pisanych
Rozumienie ze słuchu	Rozumienie tekstów pisanych
Znajomość funkcji językowych	Znajomość środków językowych
Znajomość środków językowych	Wypowiedź pisemna

Rozumienie ze słuchu

Podstawę zadań sprawdzających wiadomości i umiejętności w zakresie rozumienia ze słuchu stanowią krótkie teksty dwukrotnie odtwarzane w sali egzaminacyjnej z płyty CD, na której – oprócz tekstów w języku obcym – nagrane są instrukcje w języku polskim

dotyczące rozwiązywania zadań.

Rozumienie tekstów pisanych

Zadania sprawdzające wiadomości i umiejętności w zakresie rozumienia tekstów pisanych oparte są na tekstach zamieszczonych w zestawie zadań.

Znajomość środków językowych

Zadania sprawdzające znajomość środków językowych (leksykalno-gramatycznych) oparte są na pojedynczych zdaniach lub krótkich tekstach zamieszczonych w zestawie zadań.

Znajomość funkcji językowych (wyłącznie w zestawie zadań na poziomie podstawowym)

Zadania w tej części zestawu egzaminacyjnego sprawdzają znajomość funkcji językowych oraz podobieństw i różnic w sposobie ich realizacji w języku polskim i obcym. Znajomość tych zagadnień uwzględniona jest w podstawie programowej w wymaganiach szczegółowych dotyczących (a) reagowania na wypowiedzi w formie ustnej lub pisemnej oraz (b) świadomości językowej. Podstawę części zadań sprawdzających wiedzę z zakresu znajomości funkcji językowych stanowią wysłuchane krótkie (jedno-, dwuzdaniowe) wypowiedzi, odtwarzane dwukrotnie z płyty CD, wraz z instrukcjami w języku polskim dotyczącymi rozwiązywania zadań. Pozostała część zadań oparta jest na krótkich tekstach lub materiale ikonograficznym zamieszczonych w zestawie zadań.

Wypowiedź pisemna (wyłącznie w zestawie zadań na poziomie rozszerzonym)

Zadanie polega na napisaniu krótkiego (50–100 słów) tekstu użytkowego (listu prywatnego, wiadomości, e-maila) z elementami opisu, relacjonowania, zaproszenia, wyrażania i uzasadniania opinii i uczuć itp., zgodnie ze szczegółowymi wskazówkami podanymi w poleceniu. W każdym poleceniu podane są trzy elementy, które uczeń powinien rozwinąć w wypowiedzi.

Różnice pomiędzy poziomem podstawowym a rozszerzonym

Podstawowe różnice pomiędzy poziomem wiedzy i umiejętności sprawdzanych w zadaniach egzaminacyjnych z języka obcego nowożytnego na poziomie podstawowym i rozszerzonym wynikają zarówno z podstawy programowej oraz z typów zadań występujących na egzaminie.

Różnice te dotyczą przede wszystkim (w przypadku poziomu rozszerzonego):

a. zakresu umiejętności językowych:

- sprawdzana jest umiejętność tworzenia krótkiej wypowiedzi pisemnej
- sprawdzany jest szerszy zakres umiejętności w pozostałych zadaniach

b. zakresu znajomości środków językowych:

- zakres tematyczny tekstów w zadaniach na rozumienie ze słuchu oraz rozumienie tekstów pisanych jest szerszy
- znajomość środków językowych sprawdzana jest produktywnie, nie tylko receptywnie; zdający musi zastosować odpowiednie środki leksykalno-gramatyczne, nie tylko wskazać właściwą formę spośród kilku podanych
- teksty stanowiące podstawę zadań w części sprawdzającej rozumienie ze słuchu oraz rozumienie tekstów pisanych charakteryzują się większą różnorodnością środków językowych

c. zakresu tekstów stosowanych w zadaniach na rozumienie ze słuchu oraz rozumienie tekstów pisanych:

- typy tekstów są bardziej urozmaicone
- teksty są nieznacznie dłuższe i o nieznacznie większym stopniu złożoności
- teksty sprawdzające rozumienie ze słuchu są czytane nieznacznie szybciej.

JĘZYK NIEMIECKI - Struktury gramatyczne

RODZAJNIK

1. Użycie rodzajnika nieokreślonego, np. Das ist ein Auto.
2. Użycie rodzajnika określonego, np. Das Auto ist rot.
3. Użycie rzeczownika bez rodzajnika, np. Ich habe Durst. Sie kommt aus Deutschland.

RZECZOWNIK

1. Odmiana rzeczownika w liczbie pojedynczej, np. der Mensch – des Menschen
dem Menschen – den Menschen
2. Tworzenie liczby mnogiej, np. die Tage, die Väter, die Menschen, die Bilder, die Autos
3. Rzeczowniki złożone, np. Klassenzimmer, Warmwasser
4. Rzeczowniki zdrobniałe: -chen, -lein, np. das Häuschen, das Büchlein
5. Rzeczowniki określające zawód i wykonawcę czynności, np. die Lehrerin, der Fahrer
6. Rzeczowniki z przyrostkami, np. -heit (Kindheit), -keit (Möglichkeit), -schaft

(Freundschaft),-tät (Universität), -ung (Zeitung)

7. Rzeczowniki tworzone od nazw miast, krajów i części świata, np. die Warschauerin, der Deutsche, der Europäer
8. Rzeczowniki tworzone od bezokoliczników, np. das Essen, das Radfahren
9. Rzeczowniki tworzone od przymiotników, imiesłówów i liczebników, np. das Kleine, der Reisende, der Zweite
10. Odmiana imion własnych, np. Peters Hund, Claudias Buch
11. Rzeczownik po określeniu miary i wagi, np. ein Kilo Kartoffeln, ein Liter Wasser
12. Rekcja najczęściej używanych rzeczowników, np. Antwort auf

ZAIMEK

1. Zaimki osobowe, np. ich, mir, mich
2. Zaimek nieosobowy es
3. Zaimek zwrotny sich
4. Zaimki dzierżawcze, np. mein, sein, unser, Ihr
5. Zaimki wskazujące, np. dieser, jener
6. Zaimki pytające, np. wer, was, wann, welcher, was für ein, warum, wo, wohin, woher
7. Zaimki nieokreślone, np. alle, einige, etwas, jeder, jemand, man
8. Zaimki względne, np. der, welcher
9. Zaimek wzajemny einander

PRZYMOTNIK

1. Przymiotnik jako orzecznik, np. Das Fahrrad ist modern.
2. Przymiotnik jako przydawka:
 - z rodzajnikiem określonym, np. das kleine Kind, die neuen Autos
 - z rodzajnikiem nieokreślonym, zaimkiem dzierżawczym i z przeczeniem kein, np. ein großer Hund, meine liebe Schwester, keine schwierigen Aufgaben
 - bez rodzajnika, np. frisches Brot, kluge Schüler
 - po liczebnikach i zaimkach liczebnych, np. vier kleine Katzen, alle guten Autos, viele nette Lehrer
3. Regularne i nieregularne stopniowanie przymiotnika, np. klein – kleiner – der/die/das kleinste, am kleinsten, gut – besser – der/die/das beste, am besten
4. Przymiotniki utworzone od nazw miast, krajów i części świata, np. Berliner Bahnhof, deutsch, amerikanisch

5. Przymiotniki z przedrostkiem un-, np. unglücklich, ungeduldig
6. Rekcja najczęściej używanych przymiotników, np. zufrieden mit

LICZEBNIK

1. Liczebniki główne, np. zehn, einhundert
2. Liczebniki porządkowe, np. der/die/das zehnte, der/die/das einhundertste
3. Użycie liczebników w oznaczeniu miary i wagi, powierzchni i objętości, np. zwei Quadratmeter, sieben Kilo
4. Liczebniki mnożne i nieokreślone, np. zweimal, viel

PRZYSŁÓWEK

1. Przysłówki zaimkowe wo-, da- w pytaniu i odpowiedzi, np. Worüber sprecht ihr? Wir sprechen darüber.
2. Regularne i nieregularne stopniowanie przysłówków, np. oft – öfter (häufiger) – am öftesten (am häufigsten)
3. Przysłówki czasu i miejsca, np. heute, dort, hier, oben, unten

PARTYKUŁA

np. sehr, besonders, viel, erst, sogar, immer, etwa, eben, ziemlich, aber
Der Arzt ist sehr nett. Sie hat Erdkunde besonders gern. Mein Vater spielt ziemlich gut Gitarre. Du bist aber ein guter Fahrer!

PRZYIMEK

1. Przyimki z celownikiem, np. bei (bei meiner Oma), mit (mit dem Bus), seit (seit letztem Jahr)
2. Przyimki z biernikiem, np. für (für dich), ohne (ohne meine Eltern)
3. Przyimki z celownikiem lub biernikiem, np. an (Ich hänge das Bild an die Wand.), auf (Die Lampe steht auf dem Tisch.)

CZASOWNIK

1. Formy czasowe: Präsens, Futur I, Präteritum, Perfekt, np. Ich gehe in die Schule. Ich werde in die Schule gehen. Ich ging in die Schule. Ich bin in die Schule gegangen.
2. Czasowniki posiłkowe sein, haben, werden
3. Czasowniki nieregularne ze zmianą samogłoski, np. helfen, lesen, schlafen

4. Czasowniki rozdzielnie i nierozdzielnie złożone, np. abfahren, bestellen
5. Czasowniki zwrotne, np. sich waschen, sich freuen
6. Czasowniki modalne w czasie Präsens i Präteritum: können, müssen, wollen, dürfen, sollen, mögen
7. Czasownik lassen, np. Ich lasse mein Fahrrad reparieren.
8. Formy imiesłowowe czasownika Partizip II, np. gemacht, gekommen, gebracht
9. Tryb rozkazujący, np. Gib mir das Buch!, Setzen Sie sich!, Macht die Tür zu!
10. Bezokoliczniki z zu i bez zu, np. Er hat heute keine Lust, mit seinen Freunden auszugehen. Ich höre ihn singen.
11. Tryb przypuszczający: Konjunktiv II Präteritum, np. Andreas möchte mich heute besuchen. Ich hätte gerne eine Million Euro. Wenn ich einen Freund hätte, wäre ich glücklich.
12. Tryb warunkowy: Konditional I (würde + Infinitiv I), np. Ich würde heute gern ins Kino gehen.
13. Strona bierna określająca stan, np. Die Bibliothek ist geschlossen.
14. Rekcja najczęściej używanych czasowników, np. sprechen über, helfen bei

SKŁADNIA

1. Zdania pojedyncze:

- oznajmujące, np. Wir machen Hausaufgaben.
- pytające, np. Macht ihr Hausaufgaben? Was macht ihr?
- rozkazujące, np. Macht Hausaufgaben!

2. Szyk wyrazów:

- prosty, np. Peter geht am Sonntag schwimmen.
- przestawny, np. Am Sonntag geht Peter schwimmen .
- szyk zdania podrzędnie złożonego, np. Ich denke, dass unser Lehrer sehr nett ist.

3. Przeczenia nein, nicht, kein i ich miejsce w zdaniu, np. Er hat kein Geld. Geht ihr heute nicht zum Englischkurs? Nein, wir gehen nicht zum Kurs.

4. Zdania złożone współrzędnie ze spójnikami, np. aber, denn, oder, und, sondern, deshalb, deswegen, sonst, also, trotzdem Normalerweise gehen wir spazieren, aber bei dem Regen bleiben wir zu Hause. Wir bleiben zu Hause, denn das Wetter ist heute schlecht. Monika kann gar nicht singen, trotzdem will sie Sängerin werden.

5. Zdania złożone współrzędnie bezspójnikowe, np. Die Sonne scheint, es ist warm.

6. Zdania podrzędnie złożone:

- zdania podmiotowe, np. Es gefällt mir nicht, dass du so wenig lernst.
- zdania dopełnieniowe, np. Er sagt, dass er keine Zeit hat. Ich weiß nicht, wo er wohnt.
Ich muss meine Mutter fragen, ob ich ins Gebirge mitfahren darf.
- zdania okolicznikowe przyczyny, np. Sie kommt später, weil sie erst ihre Hausaufgaben machen muss.
- zdania warunkowe rzeczywiste, np. Wenn die Sonne scheint, gehen wir spazieren.
- zdania porównawcze, np. Der Film ist nicht so lustig, wie ich dachte. Das Buch ist besser, als ich dachte.
- zdania okolicznikowe czasu, np. Als ich noch zur Schule ging, ging ich oft ins Kino.
Wenn das Mittagessen fertig ist, rufe ich euch.
- zdania okolicznikowe celu, np. Sie fahren an die Ostsee, um dort zu baden.
- zdanie przydawkowe, np. Der Junge, der in der Schule jetzt ist, ist sehr sportlich.